

дали предимство вече на други италиански тържища и най-вече на Анкона. Разположени почти едно срещу друго на Адриатическото море, Дубровникът и Анкона сж поддържали редовни стопански връзки още преди идване на турците на Балканския полуостровъ. Стари търговски договори и спогодби свързвали тѣзи два града, които трасирали най-краткия пътъ отъ сърдцето на Балканския полуостровъ, — София—за Италия. Презъ Анкона се отивало както въ Римъ, тъй и въ Флоренция и Ломбардия. Затова и дубровчанитѣ използвали това тържище като главно стоварище на кожи, предназначени за по-нататъшно пласиране въ вътрешността на Апенинския полуостровъ.

По отношение износа на кожи дубровчанитѣ използвали варненското пристанище. Въ него тѣ складирали кожи отъ Провадия, Силистра и отъ други мѣста отъ вътрешността на полуострова, които изнасяли на свои кораби направо за Анкона. Най-старитѣ сведения въ това отношение сж отъ 1558 г.; такива се съдържатъ въ единъ осигурителенъ договоръ за износъ на 4070 говежди кожи, предназначени за търговеца Франческо Гюрасковичъ въ Анкона¹⁾. Това не е била първата пратка отъ кожи, която била експедирана за Анкона. Следващата година отново се изнасятъ на два пъти стоки за Анкона и то пакъ презъ Варна, върху сжщия корабъ²⁾. За гарантиране редовния износъ на кожи за Анкона презъ 1559 г. е билъ сключенъ специаленъ договоръ въ Дубровникъ, споредъ който притежателятъ на кораба Св. Екатерина се задължавалъ да поддържа редовни рейси до Варна, отгдето да натоварва говежди кожи за износъ въ Анкона³⁾. Презъ 1561 г. отново сж изнесени на два пъти кожи за Анкона⁴⁾.

За доброто организиране износа на кожи отъ вътрешността на българскитѣ земи сж съществували много търговски кѣщи, които поддържали представители въ по-важнитѣ производителни центрове. Градътъ София билъ главната база на дубровнишката търговия въ полуострова. Още презъ 1578 г. въ София била основана една търговска кѣща, която изнасяла стоки за Анкона. При ликвидацията на това съдружие се указало, че то имало да взима (вѣроятнo за кожи) отъ Бенедето Гондола отъ Анкона 621 златни дуката, които се равнявали на 74,520 аспри по курса презъ 1590 г. Тази сума била доста значителна и се равнявала почти на общия размѣръ на всички други вземания на сдружението отъ цѣла Турция.⁵⁾

За износа на кожи къмъ Анкона билъ използванъ и пътъ презъ Родосто и то най-вече за кожитѣ, експортирани отъ София или Пловдивъ. Въ едно завещание отъ 1595 г. на единъ дубровчанинъ, търгуващъ съ София и Анкона, сж упоменати складирани въ Родосто известно

¹⁾ Div. not. т. 116 f. 118 V^o, цит. по-горе на стр. 76 заб. 1.

²⁾ Div. canc. т. 145 f. 84 V^o ср. стр. 76 заб. 3; сжщо Div. canc. т. 145 f. 125 v° ср. п. т. заб. 4.

³⁾ Div. not. т. 116 f. 188 V^o.

⁴⁾ Div. canc. т. 147 f. 161 V^o, 201 ср. стр. 78, заб. 1 и 2.

⁵⁾ Div. not. т. 121 f. 48 V^o. ср. стр. 78, заб. 4.